

[Steffensen]

Vi synes, det er en god analyse af forholdene. Vi synes måske nok – det er jo alt det, man kan drøfte undervejs – at det var rart, hvis vi kunne finde frem til i fællesskab her i salen at få gjort det ret så fast, eller skal jeg sige det på en lidt anden måde, måske lidt mere kontant, end redegørelsen lægger op til. Det er ikke en bebrejdelse til ministeren, for en redegørelse af en sådan art er jo netop en mulighed for, at folketingets partier kan tage udfordringer op og prøve at se, hvad vi kan nå frem til i fællesskab.

Ministeren siger (sp. 2844):

»Undervisningsministeriet vil ligeledes varetage det koordinerende arbejde med uddannelserne inden for andre ministerieområder.«

Det synes jeg er meget rigtigt og udmærket at tage med ind i debatten, for her har vi nok en redegørelse, der har med uddannelsesstilbud til unge at gøre først og fremmest – vi er meget enige i, at det er det allervigtigste – men der er også en lang række andre områder, som bør drages ind i problemstillingen. Jeg er sikker på, at ministeren er opmærksom på det. Jeg gør bare opmærksom på det også.

Der er grund til at hæfte sig ved nogle af de underoverskrifter, som ministeren har anført i sin redegørelse.

Der er for det første punktet med åben adgang til uddannelserne. Kristeligt folkeparti siger principielt ja hertil. En god idé. Det meget stive adgangskriterium og også adgangsregulering gennem karakterer alene er urimelig. Man kan jo sige, at et ungt menneske, der opnår 8,9 i studentereksamen, kan være lige så velkvalificeret og lige så egnet til at gennemføre et bestemt studium og en bestemt uddannelse som én, der har fået 9. Derfor er det vigtigt, at der kan blive taget hensyn til de menneskelige kvalifikationer undervejs.

Indførelsen af en i princippet åben adgang til uddannelserne for alle, der opfylder de relevante betingelser, er absolut udmærket. Selvfølgelig er »de relevante betingelser« et lidt elastisk begreb. Jeg vil godt pege på her, at det kan godt komme til at betyde, at vi må overveje at finde midler til det. For det er jo ikke sandsynligt, at det er noget, der kan ske, uden at det kommer til at koste penge.

Et andet underpunkt er vejledningen. Jeg vil gerne medgive ministeren, og det er noget

uhyre væsentligt, at de unge bliver grundigt vejledet vedrørende uddannelsesstilbud i det hele taget og beskæftigelsesmuligheder efter endt uddannelse. Hr. Ole Vig Jensen pegede på, at det burde man tage fat på administrativt. Det tror jeg også man gør, men jeg tror også, man måske skulle overveje at gøre det meget konkret, f. eks. ved at klasselærerne i afgangsklasserne i folkeskolen havde 1 time om ugen eksempelvis, hvor man var pligtig til at vejlede og hjælpe eleverne med at finde beskæftigelse eller uddannelse, når de forlader skolen. Det kunne være et supplement til skolevejlederens arbejde. Man må erkende, at klasselæreren er den, der bedst kender eleverne og måske også deres forudsætninger. Derfor bør han efter vores opfattelse inddrages i denne vejledning. Vi er enige med ministeren i, at det er et særdeles vigtigt punkt.

Så er der den økonomiske støtte. Må jeg først sige, at vi deler ministerens opfattelse af, at det er vigtigt at komme frem til, at det, som hr. Ole Vig Jensen kaldte en passiv rolle for den unge, ikke er mere attråværdig på nogen måde – og slet ikke økonomisk. De unge skulle gerne vise initiativ og gå ind i en uddannelse, skulle gerne søge at få noget mere konstruktivt ud af tilværelsen end bare at blive underholdt af det offentlige. Det er meget, meget vigtigt. Derfor tror jeg ikke, vi bliver fri for at se på uddannelsesstøtten. Den bliver vi nok nødt til at have forbedret på en eller anden facon. Ministeren har selv engang givet udtryk for det, det har vi også, og det er der også andre partier der har. Vi kunne ønske, at man også her kunne finde frem til noget, der kunne være konstruktivt og bæredygtigt. I den forbindelse vil jeg blot lige understrege en enkelt ting: uddannelsessøgende kvinder bør have mulighed for støtte i forbindelse med graviditet og fødsel. Det er bare en detalje i vort forslag om uddannelsesstøtten.

Hvad angår aldersgrænser for optagelse, mener vi, de er rigtige og nødvendige nogle steder for at sikre den nødvendige erhvervs-erfaring. Specielt kan man her nævne sundhedsuddannelserne, som ministeren selv er inde på. Øget brug af forkurser kunne afhjælpe dette problem noget. Men jeg vil advare imod, at man får det gjort alt for stift. Jeg synes, det er udmærket, at man ligesom prøver på at få det afbødet. Man må ikke låse sig for fast. Det mener jeg heller ikke